Canon de rugăciune către Sfânta cuvioasă Melania Romana

(s.v. 31 decembrie / s.n. 13 ianuarie)

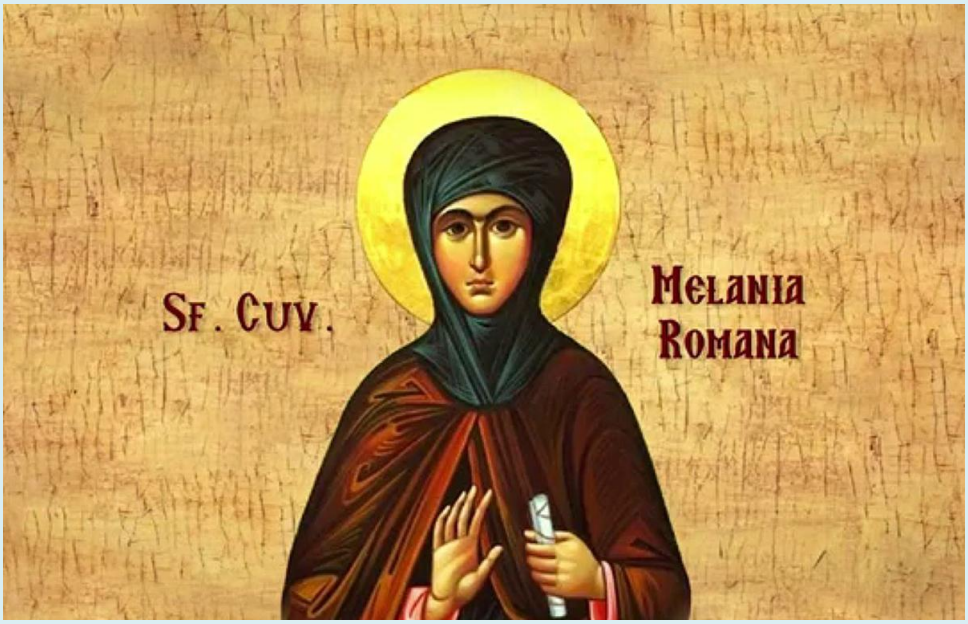

Sfânta cuvioasă Melania romana (s.v. 31 decembrie / s.n. 13 ianuarie):

https://www.academia.edu/44831849/Sf%C3%A2nta_cuvioas%C4%83_Melania_Romana_31_decembrie_

https://archive.org/details/sf.-melania-romana/mode/2up

https://www2.slideshare.net/steaemy1/sf-melania-romana

****

Materiale despre Sfânta cuvioasă Melania romana:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf.%20cuv.%20Melania%20(31%20dec.)

https://archive.org/details/@steaemy?query=Melania+

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Melania+

&&&

Tropar Sfintei cuvioase Melania Romana, glasul al 8-lea: Întru tine, maică, cu osârdie s-a mântuit cel după chip; că, luând crucea, ai urmat lui Hristos şi lucrând, ai învăţat să nu se uite la trup, căci este trecător; ci să poarte grijă de suflet, de

lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta şi cu îngerii împreună se bucură, prea cuvioasă maică Melania, duhul tău.

facere a lui Teofan

Cântarea 1

Irmos: Deschide-voi gura mea şi se va umplea de Duhul, şi cuvânt răspunde-voi Împărătesei Maici şi mă voi arăta luminat prăznuind şi voi cânta minunile ei bucurându-mă.

Stih: ***Sfântă cuvioasă Melania, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Întunecat fiind de întunericul patimilor, luminându-mă, curăţeşte-mă Iubitorule de oameni, cu rugăciunile cele purtătoare de lumină ale cuvioasei Tale Melania şi vrând să o laud pe dânsa, dăruieşte-mi cuvânt.

Stih: ***Sfântă cuvioasă Melania, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu înflăcărare ai urmat Celui ce pentru tine a răbdat de bunăvoie răstignirea şi purtându-ţi crucea, prea fericită, cu osârdie pe umărul tău ai păzit îndreptările Sale.

Stih: ***Sfântă cuvioasă Melania, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

De dragostea părinţilor şi de dulceaţa trupului cu totul te-ai lepădat, îndrăgind numai frumuseţea cea vrednică de iubire a lui Hristos, de al cărui cuvânt toţi doresc a se împărtăşi, de Dumnezeu înţelepţită.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Lepădând lanţul vieţuirii celei trupeşti, ai plecat pe soţul tău a purta pe grumaji jugul cel dumnezeiesc, împreună cu tine şi a umbla pe calea care duce către Locaşurile cele nematerialnice.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cel bogat a sărăcit, îmbogăţindu-mă cu dumnezeirea pe mine, care rău am sărăcit din neînfrânarea cea dintâi şi Cel fără de început, iată, început a luat, născându-Se acum din Fecioara, dumnezeiasca Fiică.

Cântarea a 3-a

Irmos: Nu întru înţelepciune...

Stih: ***Sfântă cuvioasă Melania, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Depărtându-te de dorirea celor de jos, toată dorirea voinţei tale ai îndreptat-o cu dreaptă credinţă numai către cele stătătoare şi veşnice, mărită Melania.

Stih: ***Sfântă cuvioasă Melania, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Şi grăind şi tăcând te-ai arătat sfătuitoare celor neîntăriţi, pildă şi întărire sihaştrilor. Pentru aceasta te lăudăm pe tine, prea mărită Melania.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu necontenirea rugăciunilor ţi-ai îndreptat simţirile cu razele Duhului şi te-ai făcut în chip de lumină, cu totul râvnind viaţa cea fără de materie, încă în trup fiind, prea cuvioasă Melania.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cel ce înfăşoară cerul cu nori, voind este înfăşat ca un Prunc de mâinile Fecioarei, vrând să mă răpească din mâna celui vrăjmaş.

Irmosul: Nu întru înţelepciune ne lăudăm şi întru putere şi bogăţie, ci întru Tine, Cel ce eşti Înţelepciunea cea Ipostatică a Tatălui, Hristoase; că nu este sfânt afară de Tine, Iubitorule de oameni.

Cântarea a 4-a

Irmos: Cel ce şade întru slavă pe Scaunul Dumnezeirii pe norul uşor a venit, Iisus cel Îndumnezeit, din prea curată Fecioară şi a mântuit pe cei ce strigă: Slavă puterii Tale, Doamne!

Stih: ***Sfântă cuvioasă Melania, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu înfrânarea ucigându-ţi poftele trupului ai avut locuind întru tine Însăşi Viaţa tuturor, prea cinstită; către care, mutându-te de pe pământ, te-ai sălăşluit, desfătându-te de Împărăţia Cerurilor.

Stih: ***Sfântă cuvioasă Melania, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Împărţit-ai mulţimea aurului tău săracilor şi l-ai îngrămădit cu adevărat comoară în acele vistierii, care nicicând nu se învechesc, dar îşi păstrează statornică îndestulare în veci.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Bogăţia milostivirii tale s-a făcut ca un mare râu, pururea lăudată, adăpând nevoile tuturor săracilor, spălând întinăciunea sărăciei şi mijlocindu-ţi ţie, în ceruri, bogăţie de nerisipit, care nu se deşartă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Supunându-mă pornirilor patimilor, ca un necuvântător, cuvântător fiind, m-am asemănat dobitoacelor. Ci tu, Ceea ce ai născut pe Cuvântul cel prea veşnic, nu mă trece cu vederea pe mine, care totdeauna pătimesc.

Cântarea a 5-a

Irmos: Necredincioşii nu vor vedea slava Ta, iar noi pe Tine, Unule-Născut, strălucirea Dumnezeirii Tatălui, de noapte minecând Te lăudăm, Iubitorule de oameni!

Stih: ***Sfântă cuvioasă Melania, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Chipurile patimilor celor urâte ştergându-le până în sfârşit din suflet, cinstită, ai zugrăvit cu vopselele înfrânării nepătimirea şi dragostea cea nefăţarnică.

Stih: ***Sfântă cuvioasă Melania, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca o oglindă fiind, cinstită, ai primit mulţime de daruri luminate ale Duhului lui Dumnezeu, mărită Melania şi pe credincioşi i-ai luminat cu lumina vieţii tale.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu înfrânarea stingând văpaia patimilor, ai aprins făclia sufletului, care te luminează în toată viaţa şi alungă întunecimile demonilor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

În peştera Betleemului Fecioara a născut pe Dumnezeu Emmanuel, deschizându-mi Edenul cel închis mie de demult, prin neînfrânarea de la mâncare şi prin înşelăciunea şarpelui.

Cântarea a 6-a

Irmos: Jertfi-voi Ţie cu glas...

Stih: ***Sfântă cuvioasă Melania, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu scânteile dragostei tale celei înflăcărate pentru Domnul ai ars săgeţile cele mistuitoare ale tuturor păcatelor şi răutatea demonilor ai pierdut-o desăvârşit.

Stih: ***Sfântă cuvioasă Melania, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Străbătut-ai prin furtuna vieţii neudată; pentru aceasta ai ajuns la liman liniştit neînecată şi te desfătezi, prea lăudată, de adevărata bucurie.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cugetul tău îndumnezeindu-se prin unire cu ceea ce este mai bun, s-a despărţit cu voia Atotţiitorului de iubirea trupului. Pentru aceasta ai purtat toate ostenelile sihăstriei.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Domnul, născându-Se din Fecioara, mă îndumnezeieşte şi înfăşându-Se, dă dezlegare păcatelor mele şi începe în peşteră Cel ce este Neîncăput.

Irmosul: Jertfi-voi Ţie, cu glas de laudă, Doamne, strigă Biserica Ta, curăţindu-se de sângele demonilor cu Sângele cel curs prin milostivire din coasta Ta.

Condac, glasul al 4-lea:

Podobie: Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, po-porului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe binecredincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Luminându-ţi-se sufletul cu luminările Celui ce ne-a strălucit nouă din Fecioară, ai strălucit în fapte bune, ceea ce eşti vrednică de laudă. Că împărţind pe pământ avuţia cea stricăcioasă, ai îngrămădit comoară de avuţie cerească şi în sihăstrie ai strălucit lămurit. Pentru aceasta cu dragoste te cinstim pe tine, prea cuvioasă Melania.

Cântarea a 7-a

Irmos: Cel ce ai izbăvit din foc pe tinerii lui Avraam şi ai ucis pe haldeii care fără dreptate prigoneau pe cei drepţi, prea lăudate Doamne, bine eşti cuvântat Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri!

Stih: ***Sfântă cuvioasă Melania, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Purtând jugul lui Hristos împreună cu soţul tău, purtătoare de Dumnezeu, aţi ogorât sufletele cu plugul rugăciunilor şi arătându-vă ogorul frumoaselor voastre însuşiri, vă îndulciţi de Slava cea de sus în veci.

Stih: ***Sfântă cuvioasă Melania, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca şi măslinul sădit în casa lui Dumnezeu, precum zice psalmistul, veseleşti în chip tainic sufletele, cuvioasă şi cu untdelemn ostenelilor tale ungi feţele credincioşilor, care laudă nevoinţele tale.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu roua înfrânării stingând cuptorul patimilor, ai izvorât, prin ploaia rugăciunilor tale, noian de vindecări, care îneacă supărarea patimilor, celor ce te cinstesc pe tine, Sfântă prea cuvioasă Melania.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Lână te-a numit David, Preacurată, ca pe singura ce ai primit ploaia cea cerească, care usucă paralele nelegiuirii şi adapă cugetele credincioşilor, cele înţelenite în păcate.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe tinerii cei bine credincioşi...

Stih: ***Sfântă cuvioasă Melania, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Făcându-ţi inima şi trupul locaş Preasfintei Treimi celei mai presus de minte, case dumnezeieşti ai zidit, cea vrednică de laudă; în care ai adunat stoluri de fecioare şi cete de sihaştri, care cu un glas laudă şi slavoslovesc pe Hristos în veci.

Stih: ***Sfântă cuvioasă Melania, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Strălucind cu înţelepciunea, cu bărbăţia, cu curăţia şi cu dumnezeiasca dreptate, ai avut smerenia care dă înălţimea, care te-a înălţat pe tine la cer şi prin care ai surpat pe şarpele cel mult lăudăros, Sfântă prea cuvioasă maică Melania. Pentru aceasta te cinstim ca pe o adevărată purtătoare de biruinţă.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Cu milostenia ai câştigat milă; risipind ai dat celor lipsiţi; dreptatea ta rămâne în veci şi mireasma ta cea de la dânsa nu se învecheşte, cuvioasă Melania, purtătoare de Dumnezeu, fala celor ce cu credinţă te laudă pururea pe tine.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Întreitele valuri ale patimilor mă tulbură; adâncul deznădăjduirii mă îneacă; miluieşte-mă Maică, ceea ce eşti fără de prihană, care ai purtat în pântece pe Mântuitorul şi Domnul, cel ce S-a născut ca un Prunc în iesle; pe care Îl prea înălţăm întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, să binecuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Pe tinerii cei bine credincioşi, în cuptor, naşterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit, atunci fiind închipuită, iar acum lucrată; pe toată lumea ridică să-ţi cânte ţie: pe Domnul lucrurile lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Eva, adică, prin boala...

Stih: ***Sfântă cuvioasă Melania, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

La înălţimea prea curatei desăvârşiri te-ai suit, fericită Melania şi ai întrecut Cetele celor fără de materie, apropiindu-te de dorirea cea adevărată şi acum te veseleşti de izvorul bunătăţilor. Pentru aceasta toţi te fericim.

Stih: ***Sfântă cuvioasă Melania, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Împreună cu cetele sihaştrilor care au sihăstrit şi şi-au ucis patimile te veseleşti, privind fără acoperire la strălucita faţă a lui Dumnezeu, pe care mai înainte o aveai prin închipuirile minţii, Sfântă Melania, pururea lăudată.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Umblând pe cărarea cea strâmtă, ai ajuns la lăţimea cea desfătată a Raiului, unde este bucuria celor ce prăznuiesc şi Pomul Vieţii, pretutindeni aducându-ţi aminte de noi, care săvârşim sfântă pomenirea ta.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cel ce cu frică este purtat pe umeri de Heruvimi, acum şade în braţe de Fecioară prea curată şi cu scutece este înfăşat Cel ce dezleagă lanţurile răutăţilor noastre şi ca un Prunc cu lapte este hrănit, Cel ce hrăneşte toată suflarea.

Irmosul: Eva, adică, prin boala neascultării a adus blestemul înăuntru; iar tu, Fecioară, de Dumnezeu Născătoare, prin Vlăstarul pe care L-ai purtat în pântece ai înflorit lumii Binecuvântarea. Pentru aceasta toţi te mărim.

Sedelna, glasul al 4-lea. **Podobie:** Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase, Dumnezeul nostru, pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa dreptmăritorilor, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Împlinind dumnezeieştile porunci, cu dragoste ai împărţit mulţimea aurului tău săracilor şi ridicând pe umeri Crucea ta, prea cuvioasă Melania, ai urmat cu credinţă împreună cu soţul tău lui Hristos, Unuia Dumnezeului nostru, care S-a Răstignit cu Trupul.

Sedelna Praznicului Naşterii Domnului, glasul al 4-lea. **Podobie:** Spăimântatu-s-a Iosif, lucru mai presus de fire văzând şi în minte a avut ploaia cea de pe lână, la zămislirea ta cea fără de sămânţă, de Dumnezeu Născătoare, rugul cel nears în foc,

toiagul lui Aaron ce a odrăslit şi mărturisind logodnicul şi ocrotitorul tău preoţilor, a grăit: Fecioara naşte şi după naştere rămâne iarăşi fecioară.

Veniţi să vedem, credincioşilor, unde S-a născut Hristos; drept aceea să vedem unde merge steaua cu magii, împăraţii de la Răsărit; acolo îngerii cântă neîncetat; păstorii, petrecând noaptea în câmp, cântare vrednică grăiesc: Slavă întru cei de sus, Celui ce S-a născut astăzi în peşteră din Fecioară şi de Dumnezeu Născătoarea, în Betleemul Iudeii.

Imnografie

Troparul Sfintei cuvioase Melania Romana: Întru tine, maică, cu osârdie s-a mântuit cel după chip; că, luând crucea, ai urmat lui Hristos şi lucrând, ai învăţat să nu se uite la trup, căci este trecător; ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta şi cu îngerii împreună se bucură, prea cuvioasă maică Melania, duhul tău.

Condacul Sfintei cuvioase Melania Romana: Luminându-ţi-se sufletul cu luminările Celui ce ne-a strălucit nouă din Fecioară, ai strălucit în fapte bune, ceea ce eşti vrednică de laudă. Că împărţind pe pământ avuţia cea stricăcioasă, ai îngrămădit comoară de avuţie cerească şi în sihăstrie ai strălucit lămurit. Pentru aceasta cu dragoste te cinstim pe tine, prea cuvioasă Melania.

Tropar: Râvnind la viaţa îngerească, părăsit-ai alinarea lumii acesteia cu trezvie petrecând în înfrânare şi-n adâncă smerenie. De aceea făcutu-te-ai, prea înţeleaptă Melania, vas ales şi plin de Duhul Sfânt, care cu daruri te-a împodobit, pe toţi chemându-i spre dumnezeiasca ta râvnă şi călăuzindu-i la Stăpânul şi Mântuitorul sufletelor noastre.

Troparul Sfintelor Melania şi Anisia (30 decembrie), glasul al 4-lea: Păşit-aţi pe calea virtuţii până la sfârşit, închinându-vă lui Dumnezeu Cuvântul: în încercări te-ai bucurat, Anisia, iar tu, Melania, strălucit-ai cu lumina nepătimirii. Împreună strălucind lumii cu razele virtuţii, iar noi acum vă cerem: rugaţi-l pe Hristos Domnul să ne dăruiască harul Său!

Condacul Sfintele Melania şi Anisia (glas 3): Ca un opaiţ cu îndoită lumină, luminaţi Biserica lui Hristos cu tainică strălucire că tu, Anisia, în încercări mucenicești adus-ai rod însutit, iară tu, Melania, cu lumina nevoinţei ai strălucit. Învrednicinduvă de viaţa cea nestricăcioasă a fericiţilor!

Sfânta Melania - un chip al blândeței și al smereniei

Traducere și adaptare: Laura Enache

Odată una dintre nevoitoarele care erau împreună cu Sfânta Melania a întrebat-o dacă după atâta nevoință și virtute nu a fost împunsă niciodată de demonul slavei deșarte și al mândriei.

Pentru folosul nostru al tuturor, Sfânta Melania a început să spună: „Eu nici un bine nu aflu în mine. Numai ce l-am simțit pe vrăjmașul că seamănă înlăuntrul meu gânduri de mândrie cu prilejul postului de pildă, eu îi răspund: „Ce este așa mare lucru dacă eu postesc pentru o săptămână, în timp ce alții nu mănâncă deloc pentru patruzeci de zile, dacă eu nu mă apropii de untdelemn, alții nu se satură deloc nici de apă. Dacă iarăși îmi aruncă vrăjmașul vreo idee de mărire în legătură cu neagonisirea, cu puterea lui Dumnezeu i-am răspuns răutății lui de nedescris. „Câți oameni care au fost duși în robie de barbari nu au fost lipsiți și de propria lor libertate? Câți alții nu au căzut în dizgrație împărătească și nu au pierdut toate averile lor, ba încă și viața lor? Câți alții nu au fost lăsați săraci de părinții lor și în final câți nu au căzut victime ale hoției și tâlhăriei și câți nu au devenit dintr-odată din bogați săraci? Nu este mare ispravă dacă noi pentru bunătățile cele nestricăcioase și neîntinate am disprețuit cele pământești. Când iarăși am înțeles că

duhul rău seamănă în mintea mea cuget de slavă deșartă, că eu adică de la multe haine moi și de mătase am sfârșit să port haine aspre de păr, silindu-mă pe mine însămi, mă gândeam în sinea mea la cei care se poartă goi în piață, tremurând de frig. Astfel Dumnezeu a biruit înlăuntrul meu pe diavol.

Melania a ajuns la o stare de blândețe și de seninătate atât de mare, încât dacă vreodată, cum se întâmplă adeseori, vreo monahie care o supărase, îi cerea iertare, sfânta îi răspundea: Domnul știe bine că sunt nevrednică, nu aș crede că sunt bună nici în comparație cu o mireancă. Cred totuși că în ziua judecății nu mă va învinui vrăjmașul că am adormit vreodată având vreo răutate față de cineva.

(Ieromonah Kosma Dohiaritul, Cartea uceniciei și ascultării. Din viața singuraticilor, Editura Agion Oros, 2012)